

Най послѣ слѣдѣ два часа които му се видѣхъ два вѣка, Шатильонъ видѣ крайтъ на мѣкытъ си и награждаче дойде..... Рыбарьтъ станъ отъ съня и му каза: — Хайде да идимъ на Св. Лаврентія!

Шатильонъ отърси сламътъ която бѣше поленила по дрехытъ му и съ удовольствіе дыхаше въздухътъ като излѣзе изъ колибътъ.

А като излѣзвахъ изъ колибътъ, прѣдъ вратата прѣдставихъ на рыбаля двамина французы, които посегнахъ изново да поставятъ пакъ на стѣгътъ образътъ на Лудовика 14-го..... Мазаниелъ изслуша обвиненіето и оправданіето, и послѣ съ едно просто маповеніе, отпрати виновницытъ на главорѣза.....

Главытъ имъ се оттърколихъ на вчасъ прѣдъ нозѣтъ на Шатильона, който найпослѣ се усумни за нѣщо повече а не само за испытѣхъ.

Но като покря страхътъ си, както бѣше скривъ по напрѣдъ отвращеніето си, послѣдува рыбаля и разбойника въ твърдыньтъ.

ХІІ Ангелътъ.

Твърдыньтъ вардяше Пѣякътъ на смъртътъ, който по-срѣшнъ съ радостны выкове чиновника и царя си.

Тежкытъ врата се отвори хъ и затвори хъ прѣдъ и слѣдъ Шатильона и водачитъ му..... послѣ влѣзохъ въ стаи хъ дѣто бѣхъ запрѣны Марія Аркса съ майкѣ си... Рыбарьтъ се виждаше по-грозенъ, и Лузаръ повече безгрыженъ..... А сърцето на Маркыза тупаше по силно.....

Но страхътъ му се притиснъ отъ радостътъ, когато рыбаля, отвори едни врата и произнесе тѣзи рѣчи: — Господже, ето стражарьтъ ви; отъ днесъ нататкъ той ми се поручава за васъ.